

Not a Moment to Spear

חי ה' וגו'. וכן אתה מוצא בדוד, כשנפל שאול בידו, מה אמר דוד ויאמר דוד חי ה' כי אם ה' יגפנו או יזמו וגו', ולמה נשבע שני פעמים? (היינו חי ה' (פסוק י"א) חלילה לי מה' משלוח ידי וגו'), אמר ר' שמעון בר נחמני, היה בא יצרו ואמר לו אילו נפלת אתה בידו לא היה מרחם עליך והרגך, מן התורה מותר להורגו, בא להרגך השכם להורגו, שהרי רודף הוא. לפיכך קפץ ונשבע שני פעמים חי ה' שאיני הורגו [אחד נגד יצרו שמסיתו שלא כדון, והשני על הסיתו כדון שהרי רודף היה].

(במדבר רבה ט"ו י"ב, תנחומא בהעלותך י', ילק"ש ח"ב רמז קל"ח)

הלא תענה אבנר. מה יש לך לענות, הרי אמרת לשאול על דבר המערה (ראה לעיל כ"ד י"ב) אילו עשה לך מאומה היינו אוכלים אותו צלי, עכשו הרי חנית והצפחת בידי מה יש לך לענות, הרי אמרת לשאול שלוק אנו אוכלים אותו מה תענה, לא היה לו מה לענות נעשית אלם, לכך נאמר (תהלים ג"ח ב') האמנם אלם צדק תדברון."

(ילק"ש ח"ב רמז קל"ו, שוחר טוב ג"ח, וראה ילק"ש ח"ב רמז תשע"ו)

כי גרשוני היום וגו'. ת"ר, לעולם ידור אדם בארץ ישראל וכו', אלא לומר לך, שכל הדר בחוץ לארץ כאלו עובד עבודה זרה, וכן בדוד הוא אומר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמור לך עבוד אלהים אחרים וכי מי אמר לו לדוד כן? אלא לומר לך [מפני שהיה צריך לברוח ולצאת מארץ ישראל אל מואב ואל אכיש] כל הדר בחוץ לארץ כאלו עובד עבודה זרה ז).

(כתובות ק"י ב', ילק"ש ח"ב רמז קל"ט)

ג) בלקוטי מהרי"ח (סדר נטילת ידים שחרית) כתב, בשלמא החנית לקח שאם יניעור המלך שאול לא יהיה בידו החנית להכות אותו, אבל למה לקח צפחת המים? ויש לומר, ששאול המלך שהיה בחיר ה', בודאי היה גזר שלא לילך קודם נטילת ידים שחרית, וכפי הנראה שלכוונה זו העמיד שאול המלך צפחת המים מראשותיו (עיי' בסדר היום), ולזה כיוון אדונינו המלך דוד ולקח צפחת המים, כדי שאם יניעור המלך שאול לא יהיה בידו יכולת לרדוף אחריו,

**In the Cave—
Chapter 24**

**At the Camp —
Chapter 26**

Planning

Family Ties

שמואל

Deterrence

Who does the deed?

Fear Factor

Time

שאוול's state

**Who does דוד speak
to?**

**Who has the upper
hand?**

